Dosarul nr. 3-2767/2023

2-23137159-12-3-22092023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

10 decembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Victor Sîrbu
Grefier Valeria Căinăreanu
Cu participarea:
Reclamantului *****
Avocatul reclamantului Sorin Corceac
Reprezentantul pârâtului Vasili Scaleţchii
Reprezentantul pârâtului Eugeniu Garbuz

a examinat în ședință publică în procedură de contencios administrativ, cererea de chemare în judecată depusă de *****către Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, terți *****, *****, ***** și ***** cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea la locul de muncă și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, -

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La 22.09.2023, *****a depus acțiune în instanța de judecată către Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, terți *****, *****, ***** și ***** cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea la locul de muncă și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă.

În motivarea acțiunii înaintate a indicat că, reclamantul *****a activat în cadrul organelor subordonate MAI din 25 august 1997 în diverse funcții, la 12 ianuarie 2023 acesta fiind transferat în funcția de ofițer superior operativ de serviciu al Serviciului dispecerat al Centrului Regional de Coordonare al Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Pe parcursul activității sale acesta nu a fost vreodată supus sancțiunilor disciplinare și nici nu a fost supus vreunor anchete de serviciu, a dat dovadă de calități profesionale și și-a exercitat conștiincios atribuțiile.

În baza raportului din 30 iunie 2023 și a indicației din 03 iulie 2023, nr. *****t. s-a dispus inițierea anchetei de serviciu pe marginea incidentului petrecut la 30 iunie 2023 în incinta Aeroportului Internațional Chișinău.

La 17 iulie 2023, reclamantul a fost audiat de către reprezentantul autorității publice, oferind explicații aferente incidentului vizat și acțiunilor sale.

La 28 iulie 2023, Ministrul Afacerilor Interne a aprobat raportul cu privire la rezultatul anchetei de serviciu aferent incidentului din 30 iunie 2023, produs la Aeroportul Internațional Chișinău, prin care s-a recomandat sancționarea isciplinară a reclamantului cu concedierea din funcția publică cu statut special.

Încheierea respectivă nu a fost adusă la cunoștința reclamantului, contrar dispozițiilor conținute chiar în încheierea respectivă, reclamantul luând cunoștință cu aceasta doar după oferirea la solicitare a materialelor dosarului administrativ.

La 24 august 2023, în afara orelor de lucru, reclamantului i s-a comunicat despre concedierea sa din funcția deținută în baza ordinului Ministrului Afacerilor Interne, fără prezentarea copiei acestui ordin și fără oferirea unei copii a acestuia.

Din aceste considerente, la 28 august 2023 reclamantul a solicitat eliberarea copiilor ordinului prin care s-a dispus concedierea sa și a actelor aferente, iar după achitarea taxei de 503 lei, acestuia i-au fost eliberate fotocopiile actelor din dosarul administrativ.

Astfel, reclamantul a aflat că în temeiul ordinului Ministrului Afacerilor Interne *****din 24 august 2023 (pct. 6), acesta a fost sancționat disciplinar cu concediere din funcția publică cu statut special, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile neutilizate și reținerea, după caz, a costului restant al echipamentului pentru încălcarea art. 12 alin. (1) lit. b), c), d), e) și m) din Legea nr. 283/2011 cu privire la Politia de Frontieră, art. 50 lit. b), c), d), și e) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct. 7 subpct. 1), 2), 4), 7) și 8) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017, pct. 15 subpct. 2), 3), 5), și 7) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău” al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, aprobat prin Ordinul IGPF *****, pct. 11.2, 11.3, 11.1.8, 11.2.1, 11.2.5, 11.2.7, 11.3.5 și 11.3.8 din fișa postului, fapte manifestate la 30 iunie 2023 prin ducerea în eroare a conducerii Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău privind declanșarea semnalelor de intervenție, lipsa informării conducerii Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău și Inspectoratului General al Poliției de Frontieră despre declanșarea semnalului„Capcan”, emis de către Dispeceratul Central Aeroportuar, lipsa schimbului de informații despre situația operațională, precum și menținerea contactelor de serviciu cu autoritățile partenere, reacționarea operativă la schimbările situației din zona de frontieră, ce impune întreprinderea măsurilor necesare, organizarea asigurării informaționale a efectivului în cazul incidentului produs, ordinul fiind emis în temeiul art. 38 alin. (1) lit. j) (pentru comiterea unei încălcări grave) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

În conformitate cu art. 12 alin. (1) lit. b), c), d), e) și m) al Legii cu privire la Poliția de Frontieră, nr. 283/2011, Polițistul de frontieră are următoarele obligații: să acționeze cu competență, responsabilitate și devotament pentru asigurarea ordinii și liniștii publice, protejarea și promovarea valorilor și intereselor naționale ale Republicii Moldova, inclusiv în condițiile unei amenințări pentru viața, sănătatea și proprietatea sa; să respecte jurământul depus și normele deontologice; să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și conștiincioase a îndatoririlor de serviciu prevăzute de lege; să respecte principiile, normele și regulile specifice activității; să acorde sprijin colegilor în executarea atribuțiilor de serviciu.

Potrivit dispozițiilor art. 50 lit. b), c), d), și e) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, nr. 288/2016, funcționarul public cu statut special are următoarele obligații: să acționeze cu competență, responsabilitate și devotament pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, pentru protejarea și promovarea valorilor și intereselor naționale ale Republicii Moldova, inclusiv în condițiile în care viața, sănătatea și bunurile sale sunt amenințate; să respecte jurământul depus și normele deontologice; să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu; să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale.

În corespundere cu art. 57 al aceleiași Legi, se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile funcționarului public cu statut special, săvârșite cu vinovăție, care încalcă prevederile legilor, ale altor acte normative, restrângerile, regimul de interdicții și incompatibilități din prezenta lege, cerințele din fișa postului.

Conform prevederilor art. 58 alin. (1) al Legii susmenționate, în funcție de gravitatea faptelor comise și gradul de vinovăție, funcționarului public cu statut special i se pot aplica următoarele sancțiuni disciplinare: avertisment; mustrare; mustrare aspră; retrogradare cu un grad special; retrogradare în funcție; concediere din funcția publică cu statut special.

În temeiul art. 59 alin. (1)-(5), (7), (9)-(11) al Legii nominalizate, sancțiunile disciplinare se aplică prin ordinul angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta. Înainte de aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul sau persoana împuternicită de către acesta este obligată să-i ceară funcționarului public cu statut special o explicație scrisă privind fapta comisă. Refuzul de a prezenta explicația se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta și, după caz, de un reprezentant al salariaților.

Concluziile anchetei de serviciu referitoare la fapta comisă din care rezultă date și indicii că a fost săvârșită o infracțiune se remit spre examinare organelor procuraturii.

Funcționarul public cu statut special vizat de ancheta de serviciu are dreptul să cunoască integral materialele anchetei, cu respectarea regimului juridic al datelor cu caracter personal și al informațiilor atribuite la secretul de stat, de asemenea să solicite și /sau să prezinte probe în apărarea sa.

La individualizarea sancțiunii disciplinare se ține seama de activitatea anterioară a funcționarului public cu statut special, de împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea și consecințele acesteia, de gradul de vinovăție, precum și de preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise.

Cadrul general de desfășurare a anchetei de serviciu, de aplicare, atenuare, agravare și ridicare a sancțiunilor disciplinare se stabilește de către Guvern.

Sancțiunea disciplinară se aplică în maximum 30 de zile din momentul constatării abaterii disciplinare.

Abaterea disciplinară se consideră constatată în momentul aprobării concluziei privind abaterea comisă.

Ancheta de serviciu se desfășoară o perioadă de 30 de zile din momentul inițierii acesteia de către persoana abilitată, cu posibilitatea de a fi suspendată în cazul în care vinovăția urmează a fi constatată de către alte organe de ocrotire a normelor de drept sau în cazul în care angajatul se află în concediu anual de odihnă, în concediu de studii ori în concediu medical, precum și în alte împrejurări ce denotă imposibilitatea adoptării unei concluzii definitive în cadrul anchetei de serviciu.

Articolul 61 alin. (1) al Legii indicate supra statuează că actul administrativ individual de sancționare disciplinară se contestă de către funcționarul public cu statut special direct în instanța de judecată.

În acord cu pct. 7 subpct. 1), 2), 4), 7) și 8) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017, funcționarul public cu statut special este obligat: să execute strict și corect prevederile actelor normative; să respecte disciplina de serviciu; să manifeste un comportament curajos în situațiile ce reclamă necesitatea protecției vieții, sănătății și proprietății oamenilor; să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să își consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu; să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale.

Dispozițiile pct. pct. 40, 47-49, 51, 53, 59, 64-65, 74-75, 91-95, 101 ale Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, în funcție de gravitatea faptelor comise și gradul de vinovăție, funcționarului i se pot aplica următoarele sancțiuni disciplinare: avertisment; mustrare; mustrare aspră; retrogradare cu un grad special; retrogradare în funcție; concediere.

Ancheta de serviciu se efectuează în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, a dispozițiilor prezentului Statut disciplinar și contribuie la consolidarea disciplinei de serviciu, legalității, prevenirea și combaterea ilegalităților, educarea funcționarilor în spiritul executării întocmai și la timp a actelor normative.

Sarcinile anchetei de serviciu sunt: examinarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor abaterilor disciplinare comise de către funcționari; stabilirea cauzelor și condițiilor care au condus la comiterea abaterilor disciplinare; identificarea persoanelor vinovate și asigurarea aplicării corecte a legislației în vigoare, pentru ca

fiecare persoană care a comis abateri disciplinare să fie sancționată potrivit vinovăției sale și nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere.

Ancheta de serviciu se va efectua cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale funcționarului. In perioada anchetei de serviciu este interzisă stimularea funcționarului, promovarea în funcție, conferirea gradelor speciale și categoriilor de calificare.

Desfășurarea anchetei de serviciu se dispune printr-o rezoluție a conducătorului subdiviziunii care a fost sesizat în condițiile prevăzute la punctele enunțate, iar în absența acestuia, a persoanei care îl înlocuiește.

Printr-o rezoluție, conducătorul dispune efectuarea anchetei de serviciu de către o persoană responsabilă din cadrul subdiviziunii sau de către conducătorul nemijlocit al funcționarului care a comis abaterea disciplinară.

Durata desfășurării anchetei de serviciu nu va depăși termenul de 30 de zile, fără a lua în calcul timpul aflării funcționarului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii, concediul medical sau concediul paternal.

În procesul anchetei de serviciu urmează a fi constatate următoarele: locul, timpul, metodele, motivele și alte circumstanțe ale cauzei; persoana care a comis abaterea disciplinară și gradul de vinovăție al acesteia; circumstanțele care influențează asupra gradului și caracterului responsabilității persoanei vinovate, precum și cele atenuante sau agravante; calitățile profesionale ale persoanei care a comis abaterea disciplinară, alte date caracteristice (vârsta, gradul, funcția, perioada de activitate în Poliție, alte organe de drept, abaterile disciplinare comise și sancțiunile aplicate anterior).

Desfășurarea anchetei de serviciu presupune: examinarea sesizării; audierea funcționarului sau funcționarilor a căror faptă constituie obiectul sesizării; audierea persoanei care a formulat sesizarea sau a celei care a raportat despre abaterea disciplinară comisă; culegerea informațiilor considerate necesare pentru soluționarea cazului, inclusiv date cu caracter personal, prin mijloacele prevăzute de lege, inclusiv audierea oricăror altor persoane ale căror declarații pot contribui la soluționarea justă a cazului; administrarea probelor, precum și verificarea documentelor, a declarațiilor prezentate.

Sancțiunea disciplinară se aplică prin ordinul angajatorului/ministrului sau al persoanei împuternicite de acesta, în maximum 30 de zile de la momentul constatării abaterii disciplinare.

Proiectul ordinului și al încheierii urmează să conțină concluziile referitoare la rezultatele anchetei de serviciu, indicându-se următoarele: numărul și data de înregistrare a materialului cu privire la ancheta de serviciu; numele, prenumele, funcția și gradul deținute de către funcționarul cercetat, precum și subdiviziunea în care acesta își desfășoară activitatea; numele, prenumele, funcția și datele de contact ale persoanei care a sesizat fapta, precum și ale persoanelor audiate, după caz; circumstanțele de fapt și de drept care au servit drept temei de inițiere a anchetei de serviciu; consecințele faptei comise, probele ce confirmă sau infirmă vinovăția persoanei, circumstanțele atenuante sau agravante și, după caz, măsurile întreprinse sau care se propun a fi întreprinse pentru prevenirea și înlăturarea lor; normele legale care au fost încălcate; argumentarea

constatărilor efectuate; termenul în care sancțiunea disciplinară poate fi contestată; organul în care sancțiunea disciplinară poate fi contestată.

La aplicarea sancțiunii disciplinare se va ține cont de: activitatea desfășurată anterior de către funcționar; cauzele care au determinat săvârșirea abaterii disciplinare; împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară; gradul de vinovăție; gravitatea abaterii disciplinare și consecințele acesteia; preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise; existența unor sancțiuni disciplinare aplicate anterior, care nu au fost stinse în condițiile legii. Gravitatea abaterii disciplinare se determină în funcție de consecințele acesteia. Sancțiunile disciplinare mai aspre se aplică pentru abaterile disciplinare grave sau repetate comise în exercițiul funcției sau în grup. Concedierea este o măsură disciplinară extremă și se aplică pentru încălcări sistematice ale disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei abateri disciplinare grave.

Sancțiunea disciplinară se aplică, în maximum 30 de zile de la momentul constatării abaterii disciplinare, fără a lua în calcul timpul aflării funcționarului în concediu anual de odihnă, în concediu de studii sau în concediu medical.

Funcționarul sancționat este în drept să conteste legalitatea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare în instanța competentă de contencios administrativ, în condițiile legii.

În accepțiunea art. 89 alin. (1) și (2) Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată.

La examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului. în cazul contestării de către salariatul membru de sindicat a ordinului de concediere, instanța de judecată va solicita opinia consultativă a organului (organizatorului) sindical privind concedierea salariatului respectiv.

Potrivit art. 90 alin. (1)-(3) Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime care nu va depăși 12 salarii medii lunare ale salariatului în cazul transferului sau al eliberării nelegitime din serviciu; compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.); compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului. Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică, decât un salariu mediu lunar al salariatului.

În sensul art. 329 alin. (1) și (2) Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părți. Litigiile și conflictele apărute în legătură cu

repararea prejudiciului moral se soluționează de instanța de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.

Conform art. 330 alin. (1) lit. b) Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă în condițiile art. 90 alin. (2) lit. a).

Din dispozițiile normelor citate reiese că la aplicarea sancțiunii disciplinare persoana abilitată cu aplicarea acesteia are obligația de a cerceta obiectiv, multilateral și eficient circumstanțele relevante și care influențează asupra gradului și caracterului responsabilității persoanei, precum și cele atenuante sau agravante, de a examina sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțelor abaterilor disciplinare pretins comise, de a stabili cauzele și condițiile ce au condus la comiterea pretinselor abateri disciplinare.

Prin urmare, atât la etapa anchetei de serviciu, cât și la adoptarea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare, angajata rul/persoana abilitată are obligația de a încadra just abaterea imputată funcționarului și de a oferi o apreciere acțiunilor acestuia din urmă, inclusiv în raport cu circumstanțele stabilite, condiții ce nu au fost respectate în cazul dat.

Or, atât în încheierea cu privire la rezultatul anchetei de serviciu, cât și în ordinul contestat, fiind enumerate un șir de norme și pretinse încălcări, nu se indică explicit în ce mod încălcările imputate reclamantului se raportează la situația de fapt existentă la data realizării incidentului din 30 iunie 2023 și la posibilitățile fizice ale reclamantului de a acționa în modul incriminat.

Astfel, urmează a se reține că, deși reclamantul deținea funcția de ofițer superior operativ de serviciu al Serviciului dispecerat al Centrului Regional de Coordonare al Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, acestuia i se impută comiterea încălcărilor fișei postului de ofițer operativ de serviciu al Serviciului dispecerat, ce nu corespunde funcției deținute de către reclamant, astfel încât fișa postului invocată de emitentul ordinului contestat nu este aplicabilă reclamantului, iar o altă fișă de post, ce ar corespunde funcției deținute, acesta nu a contrasemnat și nu i-a fost adusă la cunoștință.

Prin urmare, imputarea încălcării unor atribuții improprii funcției deținute de către reclamant denotă nulitatea și netemeinicia ordinului contestat.

Acest aspect este relevant în contextul în care reclamantului i se incriminează ducerea în eroare a conducerii Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău privind declanșarea semnalelor de intervenție, avându-se în vedere, probabil, semnalul „Vultur”.

Or, reclamantul nu deținea competență de a declanșa semnatul indicat, iar indicații privind declanșarea acestuia de la șeful său nu a primit, informându-1 pe acesta doar despre declanșarea de către Dispeceratul Central Aeroportuar a semnalului „Capcan”.

La fel, nu este clară învinuirea privind lipsa informării conducerii Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău și Inspectoratului General al Poliției de Frontieră despre declanșarea semnalului „Capcan”, emis de către Dispeceratul Central Aeroportuar în contextul în care chiar șeful Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul

Internațional Chișinău confirmă că a fost notificat de către reclamant despre declanșarea semnalului „Capcan”.

De asemenea, pentru a pretinde că reclamantul ar fi comis abaterea disciplinară prin lipsa schimbului de informații despre situația operațională, precum și menținerea contactelor de serviciu cu autoritățile partenere, reacționarea operativă la schimbările situației din zona de frontieră, ce impune întreprinderea măsurilor necesare și organizarea asigurării informaționale a efectivului în cazul incidentului produs, emitentul urma să specifice cert care anume acțiuni au fost omise în sensul invocat de emitent de a fi întreprinse de către reclamant în scopul determinării dacă acesta a fost obligat să le realizeze și nu le-a realizat din culpă.

Or, în contextul expus supra apreciem ca fiind relevant și faptul că în cadrul Serviciului dispecerat al Centrului Regional de Coordonare al Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră urmau să activeze concomitent cel puțin doi colaboratori, inclusiv un ofițer operativ de serviciu, fapt ce urma a fi asigurat de către angajator, însă la data producerii incidentului vizat, în Serviciul dispecerat activa doar reclamantul, care exercita funcția de ofițer superior operativ de serviciu al Serviciului dispecerat al Centrului Regional de Coordonare al Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Acest aspect este relevant în contextul în care nici în cadrul anchetei de serviciu, nici la emiterea ordinului contestat nu s-a dat apreciere dacă în contextul acțiunilor realizate de fapt de către reclamant acesta ar fi dispus fizic de posibilitatea de a mai exercita și alte acțiuni în contextul insuficienței cadrelor la fața locului, deoarece doar în aceste circumstanțe faptele incriminate reclamantului ar fi putut încadrate în noțiunea de abatere disciplinară.

Această concluzie este fortificată prin aceea că art. 57 al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, nr. 288/2016 atribuie la categoria abaterilor disciplinare doar acțiunile sau inacțiunile funcționarului public cu statut special, săvârșite cu vinovăție, care încalcă prevederile legilor, ale altor acte normative, restrângerile, regimul de interdicții și incompatibilități din prezenta lege, cerințele din fișa postului, astfel încât neexaminarea în cadrul anchetei de serviciu și la emiterea ordinului contestat a vinovăției reclamantului și a gradului acesteia denotă, prin prisma prezumției nevinovăției, garantate de art. 21 al Constituției Republicii Moldova, atât neîncadrarea ordinului contestat în exigențele legale, în special ale art. 59 alin. (5) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct. pct. 47, 48, 65, 75 ale Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, dar și ale art. 89 alin. (2) Codul muncii.

Or, având în vedere că normele pertinente citate supra impun expres angajatorului/persoanei abilitate obligația de a specifica în ordinul de sancționare probele ce confirmă vinovăția persoanei și circumstanțele atenuante, toate lipsă în ordinul contestat, este evident că în iminența în care din cauza măsurilor realizate de către reclamant acesta nu a dispus de posibilitatea fizică de a realiza suplimentar și alte acțiuni

pretinse, dar nespecificate, de către angajator, este cert că acesta nu a comis cu vinovăție abaterea disciplinară imputată.

Sub acest aspect menționează că, după producerea incidentului vizat, reclamantul a fost antrenat în multiple convorbiri telefonice la 4 aparate de telefon, a primit indicația de a raporta fiecare 30 de secunde despre mișcările persoanei suspecte și locul aflării acesteia, să interacționeze și să ofere răspunsuri și explicații colaboratorului „Fulger", să elibereze echipamente și mijloace speciale, acțiuni pe care era nevoit să le realizeze de unul singur din considerentul că angajatorul nu a asigurat la locul de serviciu numărul necesar de personale pentru realizarea mai multor acțiuni, decât cele realizate de către reclamant.

Astfel, este cert că incriminarea reclamantului a unor omisiuni, pe care acesta nici nu le putea realiza, contravine atât scopului actelor normative ce oferă angajatorului dreptul de sancționare disciplinară a funcționarului cu statut special, cât și noțiunii de abatere disciplinară.

La fel, necesitatea anulării ordinului contestat survine și ca urmare a omisiunii emitentului acestuia de a specifica în ordinul contestat și consecințele prejudiciabile ale faptelor imputate reclamantului.

Or, este indubitabil că acțiunile realizate de către reclamant, la fel ca și potențialele inacțiuni invocate de pârât în ordin, nu sunt în nici o legătură cauzală cu consecințele tragice ale incidentului vizat, iar aportul acestuia la finalizarea incidentului, precum și consecințele pretinselor fapte ilicite incriminate nefondat reclamantului nu au fost examinate, contrar exigențelor legale.

Astfel, reiterează că potrivit pct. 94 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, concedierea este apreciată ca fiind o măsură disciplinară extremă, ce se aplică pentru comiterea unei abateri disciplinare grave.

Subsecvent, deoarece legiuitorul nu a determinat expres modalitatea de stabilire a gravității faptei imputate, aceasta poate fi dedusă din cerințele instituite de cadrul normativ pertinent ce reglementează constatarea abaterilor disciplinare și sancționarea disciplinară a funcționarilor, ce impune sarcina probării de către angajator a următoarele aspecte: împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară, cauzele ce au determinat comiterea abaterii disciplinare, gravitatea abaterii disciplinare, consecințele abaterii disciplinare, gradul de vinovăție al persoanei învinuite de comiterea abaterii disciplinare, preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei imputate, și aprecierea activității anterioare a funcționarului public cu statut special.

Din sensul Legii reiese că doar examinarea tuturor cerințelor nominalizate, oferirea unei aprecieri explicite fiecărui aspect și probarea încadrării faptelor imputate și a gradului de vinovăție a funcționarului permite angajaterului/persoanei abilitate să aplice sancțiunea disciplinară extremă în forma concedierii, astfel încât omisiunea de a se expune asupra fiecărei cerințe în parte în ordinul privind aplicarea sancțiunii disciplinare denotă că ordinul emis astfel este contrară prevederilor Legii și, astfel, este pasibil de a fi anulat, condiție ce se întrunește în speță din cauza omisiunilor specificate supra.

Potrivit cadrului legal citat, anularea ordinului contestat în speță generează pentru angajator obligația de restabilire a reclamantului în funcția din care a fost concediat ca urmare a aplicării ilegale a sancțiunii disciplinare în forma extremă vizată în speță, în cazul reclamantului în funcția de ofițer superior operativ de serviciu al Serviciului dispecerat al Centrului Regional de Coordonare al Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

La fel, anularea ordinului de sancționare disciplinară a reclamantului instituie în obligația angajatorului Inspectoratul General al Poliției de Frontieră obligația de a compensa reclamantului drepturile salariate neîncasate de acesta din cauza absenței forțate de la locul de muncă după adoptarea ordinului contestat și până la momentul restabilirii în funcție, precum și să compenseze alte prejudicii materiale și morale.

La moment, reclamantul a suportat cheltuieli de efectuare a fotocopiilor din materialele anchetei de serviciu și a ordinului contestat în sumă de 503 lei.

Solicită partea reclamantă Diaconu Dorel:

- anularea ordinului Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Moldova *****din 24 august 2023 Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați ai Poliției de Frontieră din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne în partea privind aplicarea sancțiunii disciplinare în privința lui Diaconu Dorel;

- restabilirea reclamantului Diaconu Dorel, comisar, în funcția de ofițer superior operativ de serviciu al Serviciului dispecerat al Centrului Regional de Coordonare al Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră;

- obligarea angajatorului Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI de a achita salariul mediu restant pentru perioada absenței forțate de la muncă în perioada din 24 august 2023 până la data restabilirii efective în funcție;

- compensarea din contul pârâților a tuturor cheltuielilor de judecată ce vor fi suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze.

La 16.11.2023, din partea pârâtului Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a parvenit referința pe marginea cererii de chemare în judecată, prin care autoritatea și-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată.

În motivarea referinței pârâtul menționează că, la 03.07.2023, în temeiul raportului de autosesizare nr. 4/1415 int., de către conducerea Ministerului Afacerilor Interne a fost dispusă inițierea anchetei de serviciu in cadrul Serviciului protecție internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne în continuare - SPIA al MAI), în vederea elucidării circumstanțelor evenimentelor din 30.06.2023, produse în Aeroportul Internațional Chișinău, soldate cu decesul angajatului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne (în continuare - IGPF al MAI), ***** și inspectorului securității aeronautice, *****.

În procesul desfășurării anchetei de serviciu s-a stabilit că, la 30.06.2023, ora 14.48, cetățeanul Republicii Tadjikistan, ***** *****a sosit pe teritoriul Republicii Moldova în

Aeroportul Internațional Chișinău (în continuare - AIC), prin cursa aeriană Istanbul - Chișinău nr. 5F 328.

Urmare a prezentării la linia de control a documentelor i-a fost refuzată intrarea pe teritoriul Republicii Moldova și atribuit statut de persoană inadmisibilă de către angajații Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne.

La ora 17:13, ***** fiind în sala de sosiri din Aeroportul Internațional Chișinău, fără a manifesta în prealabil un comportament agresiv, prin surprindere a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului angajatului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, *****, după care imediat l-a deposedat de arma din dotare cu care a efectuat împușcături în direcția corpului și a capului polițistului de frontieră. Tot în acest timp, agentul de securitate aeronautică al întreprinderii de Stat „Aeroportul Internațional Chișinău", ***** a intervenit pentru imobilizarea atacatorului, însă a fost împușcat mortal la fața locului.

Ulterior, la ora 17:14, la incident au intervenit angajații Inspectoratului național de securitate publică al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne (în continuare - INSP al IGP al MAI), ***** și *****, care au aplicat arma din dotare asupra individului înarmat, după care au blocat accesul în sala de sosiri din Aeroportul Internațional Chișinău.

În intervalul orelor 18:16 - 18:20, subdiviziunile specializate din cadrul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului de; Informații și Securitate au realizat operațiunea de asalt, în rezultatul căreia cetățeanul Republicii Tadjikistan, ***** a fost imobilizat, alte careva persoane nu au fost rănite.

Inițial specifică că, ordinul supus procedurii de contestare în prezenta speță este un act administrativ individual, emanând, de la o autoritate publică, reprezentând o măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, pentru sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statut special.

În corespundere cu art.17 coroborat la art.189 și 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, una din premisele realizării dreptului la acțiune, este vătămarea unui drept propriu al reclamantului, protejat de lege și încălcat de o autoritate publică, prin act/activitatea administrativă desfășurată de ultima.

În speță, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră nu este emitentul actului ante enunțat, or, Ordinul MAI *****din 24 august 2023 a fost emis de Ministerul Afacerilor Interne în bază unei proceduri administrative - anchetă de serviciu.

Potrivit pct. 2 și 3 al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.693 din 30.08.2017, Ministerul este organul central de specialitate al administrației publice care asigură realizarea politicii guvernamentale în domeniile de activitate ce îi sunt încredințate, fiind totodată persoană juridică de drept public, cu sediul în municipiul Chișinău, dispune de denumire, de ștampilă cu Stema de Stat a Republicii Moldova, de conturi trezoreriale, precum și de alte atribute specifice autorităților publice, stabilite în legislație.

În context, menționează pct. 2 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.1145/ 2018, potrivit cărora, Inspectoratul este autoritatea administrativă din subordinea Ministerului Afacerilor Interne [...]. Respectiv, formularea cerințelor de ordin pecuniar față de Inspectorat nu sunt opozabile.

În corespundere cu art. 118 alin. (1), (2) lit. a)-c) și alin. (3) din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, reprezintă parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Potrivit art. 29 alin. (1) din Codul administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. Subsecvent, alin. (2) din același articol, statuează că o măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii . atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. în speță, raportând prevederile legale la conținutul actului administrativ individual contestat, constată existența motivării suficiente a deciziei MAI cu privire la sancționarea reclamantului, or, motivarea conține circumstanțele de fapt și de drept, precum și concluziile cu privire la forma sancțiunii disciplinare aplicate în privința lui reclamantului pentru abaterile disciplinare comise.

Mai mult ca atât, la aplicarea sancțiunii disciplinare au fost luate în considerare toate circumstanțele reale (împrejurările obiective în care s-a săvârșit fapta), cât și cele personale (împrejurările subiective, care au legătura cu salariatul).

Cu privire la solicitarea reclamantului privind încasarea din contul Inspectoratului General al Politiei de Frontieră a salariului mediu restant pentru perioada absenței forțate de la muncă.

Ab initio, consideră neîntemeiate pretențiile pecuniare ale reclamantului deoarece sunt pretenții accesorii în raport cu pretențiile principale din cererea de chemare în judecată. Astfel, prin prisma art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ, atragem atenția că pârâtul s-a adresat în instanță cu pretenții premature care pot fi formulate în prealabil doar din momentul soluționării definitive, deci executorii, a unor pretenții de

bază, în speță anularea ordinului de încetare a raportului de serviciu, or Inspectoratul General al Poliției de Frontieră nu a pierdut procesul judiciar.

Suplimentar menționează că, nu pot fi identificate temeiuri legale în vederea satisfacerii revendicării, deoarece obligația angajatorului de achitare a acestor plăți este determinată de concedierea ilegală a salariatului, condiție imperativă care nu poate fi constatată în prezenta speță. Or, încetarea raportului de serviciu a fost realizată exclusiv ca și consecință a rezultatului anchetei de serviciu.

Astfel că, cerința ante menționată nu este opozabilă subiectului dedus disputei, or, simplul dezacord în privința emiterii unui act administrativ individual nu semnalează existența prejudiciului, în aceste condiții, elementele răspunderii juridice, cum ar fi vinovăția angajatorului, existența prejudiciului, legătura cauzală între faptă și prejudiciu, urmează a fi stabilite în fiecare caz în parte.

Astfel că, cerința de reparare a prejudiciului nu este opozabilă speței, or, simplul dezacord în privința, emiterii unui act administrativ nu semnalează existența prejudiciului.

Pe cale de consecință, cerințele privind încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă sunt neîntemeiate.

La 16.11.2023, din partea pârâtului MAI a parvenit referința pe marginea cererii de chemare în judecată, prin care autoritatea și-a exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată.

În motivarea referinței pârâtul menționează că, prin Ordinul ministrului afacerilor interne *****. din 24 august 2023 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați ai Poliției de Frontieră din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne” reclamantul a fost sancționat disciplinar cu „concediere din funcția publică cu statut special”.

Nefiind de acord cu prevederile ordinului prenotat, la data de 22 septembrie 2023, în Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), reclamantul *****s-a adresat cu acțiune împotriva Ministerului Afacerilor Interne, solicitând: Anularea Ordinului ministrului afacerilor interne *****. din 24 august 2023 „ Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați ai Poliției de Frontieră din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne” în partea privind aplicarea sancțiunii disciplinare în privința lui Diaconu Dorel; restabilirea reclamantului în funcția de ofițer superior operativ de serviciu al Serviciului dispecerat al Centrului Regional de Coordonare al Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul International Chișinău al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră; obligarea angajatorului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră de a achita salariul mediu restant pentru perioada absenței forțate de la muncă în perioada 24.08.2023 până la data restabilirii efective în funcție; încasarea din contul angajatorului a prejudiciului material în sumă de 503 lei și a prejudiciului moral în sumă de 500 000 lei. compensarea din contul pârâților a tuturor cheltuielilor de judecată ce vor fi suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze.

Ministerul Afacerilor Interne nu recunoaște acțiunea înaintată de către reclamant, consideră că aceasta este neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă din considerentele ce succed.

În fapt, circumstanțele care au stat la baza emiterii Ordinului MAI *****. din 24 august 2023 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați ai Poliției de Frontieră din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne” sunt următoarele.

La 03.07.2023, în temeiul raportului de autosesizare nr. 4/1415 int., conducerea Ministerului Afacerilor Interne a dispus Serviciului protecție internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne, inițierea anchetei de serviciu, în vederea elucidării circumstanțelor evenimentelor din 30.06.2023, produse în Aeroportul Internațional Chișinău, soldate cu decesul angajatului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne (în continuare - IGPF al MAI), ***** și inspectorului securității aeronautice *****.

În cadrul examinării cazului s-a constatat că, la 30.06.2023, ora 14:48, cetățeanul Republicii Tadjikistan, ***** *****a sosit pe teritoriul Republicii Moldova în Aeroportul Internațional Chișinău, prin cursa aeriană Istanbul - Chișinău nr. 5F 328.

Urmare a prezentării la linia de control a documentelor străinului i-a fost refuzată intrarea pe teritoriul Republicii Moldova și atribuit statut de persoană inadmisibilă de către angajații IGPF al MAI.

La ora 17:13, fiind în sala de sosiri din Aeroportul Internațional Chișinău, fără a manifesta în prealabil comportament agresiv, prin surprindere ***** a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului angajatului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, *****, după care imediat la deposedat de arma din dotare cu care a efectuat împușcături în direcția corpului și a capului polițistului de frontieră. Tot în acest timp, agentul de securitate aeronautică al ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău”, ***** a intervenit pentru imobilizarea atacatorului, însă a fost împușcat mortal la fața locului.

Ulterior, la ora 17:14, la incident au intervenit angajații Inspectoratului național de securitate publică al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne (în continuare - INSP al IGP al MAI), ***** și *****, care au aplicat arma din dotare asupra individului înarmat, după care au blocat accesul în sala de sosiri din Aeroportul Internațional Chișinău.

În intervalul orelor 18:16 - 18:20, subdiviziunile specializate din cadrul IGPF al MAI și Serviciului de Informații și Securitate au realizat operațiunea de asalt, în rezultatul căreia cetățeanul Republicii Tadjikistan, ***** *****a fost imobilizat, alte careva persoane nu au fost rănite.

În procesul de desfășurare a anchetei de serviciu au fost examinate secvențele video de la fata locului, iar în descrierea evenimentelor s-a constatat cu certitudine că, intervenția imediată față de *****, asigurarea ordinii publice și blocarea accesului în sala de sosiri, în intervalul orelor 17:18 - 17:30, unde se afla atacatorul, a fost efectuată doar de către angajații INSP al IGP al MAI.

Tot în cadrul anchetei de serviciu s-a stabilit că, potrivit Regulamentului privind organizarea și funcționarea Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău” al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, aprobat prin Ordinul IGPF *****, funcțiile de bază ale Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău” al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră (în continuare - SPF AIC al

IGPF) constituie controlul trecerii frontierei de stat, menținerea regimului în punctul de trecere, asigurarea securității aeronautice, combaterea migrației ilegale și a criminalității transfrontaliere, cât și coordonarea securității frontaliere.

Planificarea activității de serviciu a angajaților SPF AIC al IGPF se efectuează în baza graficului de serviciu aprobat de către șeful subdiviziunii cu regim de activitate pe schimburi (12 ore în serviciu/24 ore repaus; 12 ore în serviciu/48 ore repaus) și pe parcursul a 12 ore de serviciu se emit două dispoziții privind planificarea angajaților subdiviziunii.

Astfel, s-a stabilit că la 16.06.2023, șeful SPF AIC al IGPF, ***** a aprobat graficul de serviciu al subdiviziunii de la 16.06.2023, orele 08:00 până la 30.06.2023, orele 20:00, iar la 29.06.2023, au fost elaborate dispoziții de serviciu pentru schimbul din 30.06.2023, intervalul orelor 08:00 - 20:00. Dispozițiile respective nu au fost aprobate de către șeful subdiviziunii ***** și nici de un alt conducător, iar în lista efectivului implicat în serviciu nu a fost desemnat în calitate de responsabil nici un factor de decizie din cadrul SPF AIC al IGPF.

În baza extrasului Dispoziției de serviciu pentru perioada 30.06.2023, orele 08:00 - 20:00, la trecerea frontierei de stat au fost planificați angajații SPF AIC al IGPF, după cum urmează: Controlul de documente - 16 persoane, dintre care 1 angajat cu regim de activitate de la 08:00 până la 17:00, iar 2 angajați (***** și *****) au fost eliberați din serviciu de la ora 12:30, în baza ordinului IGPF ***** din 30.06.2023 cu privire la delegarea angajaților la Ștafeta combinată consacrată memoriei angajaților MAI căzuți la datorie, 2023; Controlul de securitate - 15 persoane, dintre care 2 angajați cu regim de activitate de la 08:00 până la 17:00, iar 2 angajați (***** și Paierele Mihail) nu s-au prezentat la serviciu și instructaj în baza ordinului IGPF ***** din 30.06.2023 cu privire la delegarea angajaților la Ștafeta combinată consacrată memoriei angajaților MAI căzuți la datorie, 2023; Paza sediului - 1 angajat.

Potrivit informației cu nr. *****din 17.07.2023, prezentată de către SPF AIC al IGPF, conform dispozițiilor de serviciu la instructaj nu au fost echipați cu armele din dotare angajații *****, *****, ***** *****, *****, ***** și *****, în pofida faptului că sunt întăriți după armamentul din dotare.

La 30.06.2023, ora 07:30, șeful de schimb al Unității de control al frontierei a SPF AIC al IGPF, comisar *****a desfășurat superficial instructajul personalului implicat în serviciu, deoarece angajații menționați supra nu au fost echipați cu armele din dotare și nu a fost verificată prezența curelușei de fixare a armei, iar la instructaj nu a participat nici un factor de decizie al subdiviziunii și nu au fost în cunoștință de cauză privitor la echiparea efectivului și altor aspecte.

La fel, s-a relevat că, *****i-a eliberat din serviciu din 30.06.2023 pe angajații ***** și Paierele Mihail, despre care fapt nu a anunțat imediat conducerea SPF AIC al IGPF și nu a întreprins nici o măsură de substituire a acestora.

De asemenea, la ora 12:30 *****i-a eliberat din serviciu din 30.06.2023 pe angajații ***** și *****, despre care fapt l-a anunțat pe șeful adjunct al SPF AIC al IGPF, comisar *****, iar ultima la rândul său nu a raportat șefului subdiviziunii, ***** și nu a întreprins nici o acțiune pentru substituirea cu alți angajați.

Important că, în vederea clarificării aspectelor ce vizează echiparea angajaților SPF AIC al IGPF, în dependență de posturile deținute din misiunea de serviciu din 30.06.2023, fiind atras în calitate de specialist pe domeniu, șeful Direcției regim și ordine publică a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, comisarul principal ***** a specificat necesitatea aflării angajaților Poliției de Frontieră înarmați pe teritoriul Aeroportului Internațional Chișinău.

În același context, potrivit pct. 11 și 14 din Instrucțiunea privind activitatea patrulei Poliției de Frontieră, aprobată prin Ordinul IGPF*****, dotarea patrulei cu echipament și mijloace speciale se stabilește de șeful subdiviziunii (șeful adjunct/șeful de schimb) pentru fiecare patrulă în dependență de misiunea primită, perioada anului, zilei, prognoza și condițiile meteo, iar pistoalele întărite polițiștilor de frontieră, în timpul serviciului vor fi în toc-pistol sau în compartimentul pentru pistol a vestei tactice, fixat obligatoriu prin curelușă la centură/vestă tactică.

La fel atenționează că, conform pct. 11 subpct. 4), 7) și 14) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău" al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, aprobat prin Ordinul IGPF *****, șeful SPF AIC al IGPF deține atribuții în vederea emiterii ordinelor și dispozițiilor în vederea exercitării funcțiilor și atribuțiilor stabilite, asigură respectarea disciplinei de serviciu și implementarea sistemului de control intern managerial în cadrul SPF AIC al IGPF.

În același timp, pct. 11 subpct. 6) și pct. 11.1.3 din Fișa postului funcției de șef al SPF AIC al IGPF, reglementează sarcinile de asigurare a disciplinei de serviciu în cadrul sectorului Poliției de Frontieră și efectuarea personală a controlului asupra îndeplinirii sarcinilor stabilite prin ordinile, indicațiile și dispozițiile instituționale, iar pct. 11.3.10. și 11.3.11 din Fișa postului prenotată, condiționează adoptarea hotărârii privind controlul la trecerea frontierei de stat, în baza însușirii misiunii, concluziilor efectuate în rezultatul analizei situației si a calculelor tactice efectuate, cât si efectuarea controlului organizării serviciului de către patrule. Astfel, pct. 14 din Fișa postului statuează împuternicirea privind vizarea și aprobarea documentelor de serviciu în limitele competențelor delegate.

Astfel, în explicația depusă pe caz, șeful SPF AIC al IGPF, comisar principal ***** a confirmat că nu a cunoscut componența dispoziției de serviciu din 30.06.2023, nu a verificat echiparea și dotarea schimbului și nu a desemnat în calitate de responsabil nici un conducător. La fel, nu a cunoscut neprezentarea la serviciu a doi angajați (***** și Paierele Mihail) și eliberarea de la serviciu de la orele 12:30, a altor doi angajați în legătură cu executarea prevederilor Ordinului IGPF ***** din 30.06.2023 cu privire la delegarea angajaților la Ștafeta combinată consacrată memoriei angajaților MAI căzuți la datorie 2023.

În explicația depusă pe caz, comisar *****a confirmat că nu a primit arma din dotare în serviciul din 30.06.2023, iar în cadrul instructajului desfășurat a întâmpinat dificultăți cu unii angajați din subordine care au refuzat să se înarmeze, însă nu-și amintește cui din conducere a raportat despre deficiențele relevate. La fel, menționează că, nu a raportat conducerii SPF AIC al IGPF în dimineața zilei de 30.06.2023, despre faptul că, i-a eliberat din serviciu pe angajații ***** și *****și nu a întreprins careva

acțiuni de substituire a acestora, inclusiv, declară că, decizia privind eliberarea din serviciu a angajaților ***** și ***** a coordonat-o cu șeful adjunct al subdiviziunii, comisar *****.

Fiind audiată cu referire la caz, șeful adjunct al SPF AIC al IGPF, comisar ***** a recunoscut că, nu a participat la instructaj și nu a verificat componența dispoziției de serviciu din 30.06.2023, nu s-a deplasat pe parcursul zilei în AIC și nu a verificat modul de desfășurare a serviciului, nu a cunoscut echiparea și dotarea misiunii de serviciu și nu a cunoscut despre neprezentarea la serviciu a doi angajați ***** și Paierele Mihail.
Totodată, ultima a recunoscut eliberarea de la serviciu de la orele 12:30, a altor doi angajați, ***** și *****, în legătură cu executarea prevederilor Ordinului IGPF ***** din 30.06.2023 cu privire la delegarea angajaților la Ștafeta combinată consacrată memoriei angajaților MAI căzuți la datorie, 2023, dar a menționat că, nu a implicat alți doi angajați în schimb.

Tot cu referire la caz atrage atenția instanței de judecată la faptul că, prin Ordinul comun cu nr. 15/379 din 23.05.2023, a fost aprobată ordinea de acțiuni la depistarea obiectelor suspecte în terminalul AIC, iar în pct. 7, s-a dispus SPF AIC al IGPF monitorizarea zonelor terminale AIC pe camerele disponibile, iar angajații schimbului SPF AIC al IGPF periodic, dar nu mai puțin de o dată la 30 minute, patrularea zonelor terminalului și perimetrului aferent în scopul depistării persoanelor sau obiectelor suspecte, în calitate de persoană responsabilă fiind desemnat șeful adjunct al SPF AIC al IGPF, comisar *****.

În audierea depusă cu referire la caz, șeful adjunct al SPF AIC al IGPF, comisarul ***** a recunoscut că, a fost anunțat pe 29.06.2023, despre delegarea angajaților ***** și *****la 30.06.2023, pentru participarea la competiții sportive și nu a raportat acest fapt conducerii SPF AIC al IGPF, nu a participat la instructaj și nu a verificat componența dispoziției de serviciu din 30.06.2023, nu s-a deplasat pe parcursul zilei în AIC și nu a verificat modul de desfășurare a serviciului, nu a cunoscut echiparea și dotarea misiunii de serviciu, precum și nu a cunoscut despre eliberarea de la serviciu de la orele 12:30, a altor doi angajați, ***** și *****, în legătură cu executarea prevederilor Ordinului IGPF ***** din 30.06.2023 cu privire la delegarea angajaților la Ștafeta combinată consacrată memoriei angajaților MAI căzuți la datorie, 2023.

În explicațiile depuse de către polițiștii de frontieră *****, ***** *****, *****, ***** și ***** au invocat diferite pretexte privitor la ne înarmarea în serviciu pentru 30.06.2023, fără o explicare motivată în acest sens.

Privitor la reacția SPF AIC al IGPF la incidentul tragic produs la 30.06.2023 în cadrul anchetei de serviciu s-a constatat că, angajații subdiviziunii în referință nu au fost anunțați despre declanșarea semnalelor de alarmă, iar despre incidentul produs o parte din aceștia au fost informați de către pasageri ori de alți colegi, fiind transmise indicații doar de evacuare a persoanelor, tară sarcini de asigurare a ordinii și securității publice, astfel încât, din secvențele video examinate se observă cu certitudine că, asigurarea ordinii publice și blocarea accesului în sala de sosiri unde se afla cetățeanul străin *****, a fost efectuată doar de către angajații Inspectoratului național de securitate publică al Inspectoratului General al Poliției, în intervalul orelor 17:18 - 17:30.

Fiind audiat ofițerul superior operativ de serviciu al Serviciului Dispecerat al Centrului regional de coordonare al SPF AIC al IGPF, comisarul *****a declarat că, în jurul orei 17:17, a fost informat telefonic de către comisarul *****, despre faptul că, în sala de sosiri din Aeroportul Internațional Chișinău se aud împușcături, după care, a vizualizat camerele de luat vederi instalate la locul de muncă și a observat acest fapt. Imediat a anunțat despre incident Serviciul național unic pentru apelurile de urgență 112 și Dispeceratul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. La fel, a menționat că, ar fi pus în aplicare semnalul special de intervenție „Vultur", însă în audierea suplimentară a negat acest fapt, motivând că punerea în aplicare a semnalului special de intervenție îi aparține șefului subdiviziunii, iar de către Dispeceratul central aeroportuar a fost informat despre declanșarea semnalului „Capcan", fapt despre care nu a anunțat pe nimeni.

La fel, a relatat că, în Dispeceratul SPF AIC al IGPF s-a prezentat șeful subdiviziunii, comisarul principal ***** care nu i-a indicat să pună în aplicare semnalele speciale de intervenție.

În explicația depusă, șeful de schimb al unității de control al frontierei a SPF AIC al IGPF, comisarul *****a declarat că, în timp ce se deplasa spre direcția sosiri, trecând de biroul de informații a văzut o mulțime de pasageri alergând, iar ulterior a fost întâmpinată de colega sa Cruceresc Tatiana, care a anunțat-o că un cetățean l-a deposedat de armă pe ***** și a efectuat împușcături asupra ultimului și agentului de securitate. La ora 17:17, a raportat despre aceasta șefului SPF AIC al IGPF, comisarului principal ***** și în Dispeceratul subdiviziunii, comisarului Diaconu Dorel. La fel, declară că, a primit indicații de la șeful SPF AIC al IGPF, *****, privitor la aplicarea armei din dotare de către angajații din subordine față de atacatorul *****, însă nu a dat curs indicației respective, motivând lipsa vestelor antiglonț în acel moment, la efectivul din subordine. Menționează că, nu a primit nici o indicație cu privire la declanșarea semnalelor speciale de intervenție și nu a informat întregul efectiv despre incidentul produs din cauza lipsei stațiilor radio.

Ulterior, împreună cu alți colegi de serviciu au evacuat mulțimea aflată în sala comună și de la etajul 2 din AIC, iar potrivit imaginilor video examinate, la ora 17:38, în incinta AIC s-a prezentat comisarul principal *****.

La rândul său, în explicațiile depuse șeful SPF AIC al IGPF, comisar principal ***** a declarat că, la ora 17:00 a părăsit teritoriul subdiviziunii, iar la ora 17:15, fiind pe strada Muncești din mun. Chișinău, a fost informat telefonic de către comisarul *****, despre faptul că, o persoană neadmisă pe teritoriul țării a aplicat arma asupra unui coleg. Imediat ar fi indicat comisarului *****ca cei înarmați să aplice arma din dotare asupra atacatorului și să înceapă evacuarea persoanelor, ulterior, a raportat despre incident șefului IGPF, *****, dar nu l-a informat despre declanșarea semnalelor speciale de intervenție. Careva sarcini și indicații nu a primit din partea comisarului-șef *****.

La fel, menționează că, conducerea IGPF al MAI nu a solicitat careva informații despre declanșarea semnalelor speciale de intervenție.

La ora 17:20, a apelat-o suplimentar pe *****, care i-a raportat că angajații SPF AIC al IGPF nu au acces spre zona incidentului, deoarece zona este blocată de 2 angajați ai INSP al IGP. La ora 17:30, a ajuns în sediul SPF AIC al IGPF și a vizualizat imaginile

video de pe camerele de supraveghere, iar comisarul *****i-ar fi raportat despre punerea în aplicare a semnalului special de intervenție „Vultur” și despre faptul că, a fost pus în aplicare semnalul „Capcan” de către întreprinderea de Stat „Aeroportul Internațional Chișinău”. La fel, a indicat grupului operativ de documentare deplasarea la fața locului, fără indicarea sarcinilor.

Astfel, comisarul principal ***** a recunoscut că nu a declanșat nici un semnal special de intervenție și nu-și amintește dacă a raportat declanșarea semnalului special „Capcan” de către întreprinderea de Stat „Aeroportul Internațional Chișinău”, către șeful IGPF, comisar-șef *****.

Menționează că, angajații SPF AIC al IGPF au acționat doar în evacuarea cetățenilor din incinta AIC, iar alte aspecte cu referire la intervenție nu le cunoaște. Odată ajuns în AIC, declară că, conducerea situației a fost preluată de către șeful IGPF, ***** și șeful IGP, Cemăuțeanu Viorel, fără a primi careva indicații la fața locului de la șeful IGPF, *****.

***** la fel a declarat că, informarea efectivului a fost asigurată de către Centrul regional de coordonare conform listelor de înștiințare, fiind înștiințat de către șeful de schimb, Ganțațuc Lilea, informație care nu corespunde realității în pofida declarațiilor angajaților SPF AIC al IGPF din misiunea de serviciu din 30.06.2023, care au comunicat că nu au cunoscut despre măsurile ce urmează a fi întreprinse, în afară de evacuarea personalului, iar acțiunile de asigurare a blocării accesului către atacator nu au fost realizate de nici un angajat din cadrul IGPF.

Suplimentar ***** a declarat că, nu cunoaște de ce efectivul nu a fost informat despre incident. Efectivul schimbului din 30.06.2023 nu a fost echipat cu stații radio, deoarece nu poate asigura echiparea întregului schimb, fără a avea o argumentare în acest sens, iar cu referire la lipsa echipării tuturor angajaților cu arme din dotare a motivat lipsa armamentului, situația fiind abordată în cadrul ședințelor de bilanț, însă fără a înainta careva demersuri or rapoarte către conducerea IGPF al MAL

Analizând circumstanțele identificate și documentate în raport cu normele statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special, se constată cert că angajații Poliției de frontieră vizați în încheierea pe marginea cercetării de serviciu, vădit au încălcat prevederile actelor normative ce reglementează activitatea funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Or, exercitarea funcției publice cu statut special prevede îndeplinirea atribuțiilor și obligațiilor de serviciu stabilite prin lege și prin alte acte normative aplicabile funcționarului public cu statut special.

Raportând circumstanțele cazului la normele legale indicate, s-a constat că angajații Poliției de frontieră inspector superior *****, agent-șef *****și *****, agent *****, agent superior *****, comisar Diaconu Dorel, comisar *****, *****, *****, comisar principal *****, inclusiv și comisarul-șef *****, au comis abateri disciplinare care prejudiciază grav imaginea autorității în care activează în societate, or, aceștia, fiind funcționari publici cu statut special, urmau să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege conform atribuțiilor funcționale în vederea respectării prevederilor legale.

Ca urmare, prin Ordinul ministrului afacerilor interne *****. din 24.08.2023, pentru încălcarea art. 12 alin. (1) lit. b) c), d), e) și m) din Legea nr. 283/2011 cu privire la

Poliția de Frontieră, art. 50 lit. b), c), d) și e) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct. 7 subpct. 1), 2), 4), 7) și 8) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017, pct. 15 subpct. 2), 3), 5) și 7) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău" al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, aprobat prin Ordinul IGPF *****, pct. 11.2, 11.3, 11.1.8, 1L2.1, 11.2.5, 11.2.7, 11.3.5 și 11.3.8 din Fișa postului, fapte manifestate la 30.06.2023, prin ducerea în eroare a conducerii Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău privind declanșarea semnalelor de intervenție, lipsa informării conducerii Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău și Inspectoratului General al Poliției de Frontieră despre declanșarea semnalului „Capcan", emis de către Dispeceratul Central Aeroportuar, lipsa schimbului de informații despre situația operațională, precum și menținerea contactelor de serviciu cu autoritățile partenere, reacționarea operativă la schimbările situației în zona de frontieră ce impune întreprinderea măsurilor necesare, organizarea asigurării informaționale a efectivului în cazul incidentului produs, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. j) (pentru comiterea unei încălcări grave) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ofițerul superior operativ de serviciu al Serviciului Dispecerat al Centrului regional de coordonare al Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne, comisar *****a fost sancționat disciplinar cu concediere din funcția publică cu statut special.

Abaterile disciplinare și probele prin care se confirmă vina reclamantului au fost detaliat descrise atât în actul administrativ supus contestării, cât și în încheierea pe marginea anchetei de serviciu și confirmate prin probele anexate la dosarul administrativ.

În contextul celor expuse, Ordinul ministrului afacerilor interne *****. din 24.08.2023 îl consideră legal, emis cu respectarea procedurii și drepturilor reclamantului.

În același timp, urmează a fi apreciat critic de către instanța de judecată alegația reclamantului invocată în cererea de chemare în judecată, precum că nu a fost constată vinovăția reclamantului și ordinul contestat nu ar fi fost suficient motivat.

De altfel, în rezultatul anchetei de serviciu s-a constatat că, reclamantul a încălcat prevederile art. 12 alin. (1) lit. b), c), d), e) și m) din Legea nr. 283/2011 cu privire la Poliția de Frontieră, art. 50 lit. b), c), d) și e) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, precum și obligațiunile impuse și prin dispozițiile pct. 7 subpct. 1), 2), 4), 7) și 8) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017. Or, având calitatea de funcționar public cu statut special, reclamantul avea obligația să acționeze cu competență, responsabilitate și devotament pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, pentru protejarea și promovarea valorilor și intereselor naționale ale Republicii Moldova, inclusiv în condițiile în care viața, sănătatea și bunurile sale sînt amenințate, să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și

conștiincioase a atribuțiilor de serviciu, să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale, etc.

În același timp se atestă că, potrivit pct. 15 subpct. 2), 3), 5) și 7) din Regulamentului privind organizarea și funcționarea Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău" al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, aprobat prin Ordinului IGPF nr.483/2019, Centrul regional de coordonare al SPF AIC al IGPF (subdiviziunea în cadrul cărei activa reclamantul), exercită următoarele atribuții: efectuează colectarea, procesare, diseminarea informației operaționale pe segmentul de responsabilitate al SPF AIC; asigură și efectuează schimbul de informații și cooperarea între SPF AIC și organele de cooperare din sistemul de management integrat al frontierei de stat, precum și cu alte centre regionale de coordonare în domeniul securității frontaliere și subdiviziunile Inspectoratului General; contribuie la gestionarea eficace și eficientă a forțelor și mijloacelor SPF AIC în cadrul misiunilor și operațiunilor de frontieră; coordonează de comun cu subdiviziunile responsabile ale SPF AIC, măsurile necesare din domeniul menținerii și creșterii capacității de reacție a subdiviziunilor SPF AIC în cazul apariției situațiilor de criză frontalieră, precum și cu ocazia unor evenimente de amploare.

Totodată, potrivit pct. 11.2, 11.3, 11.1.8, 11.2.1, 11.2.5, 11.2.7, 11.3.5, 11.3.8 din Fișa postului funcției de ofițer operativ de serviciu al Serviciului Dispecerat al Centrului regional de coordonare al SPF AIC al IGPF, monitorizează și coordonează privind schimbul de informații despre situația operațională, precum și menținerea contactelor de serviciu cu autoritățile partenere, reacționarea operativă la schimbările situației în zona de frontieră ce impune întreprinderea măsurilor necesare, întreprinderea măsurilor prevăzute de regulamentele interne pe semnalele emise de sistemele aflate în dotare, realizează măsuri de colectare, schimb de date și informații operaționale între autoritățile relevante din sistemul de coordonare a securității frontaliere în domeniul frontalier în scopul menținerii tabloului situațional în domeniul protecției și salvării vieților cunoaște ordinea stabilită și asigură legătura cu conducerea Sectorului Politiei de Frontieră si subdiviziunile SPF în orice condiții și situații, cât și organizează asigurarea informațională în cazul situațiilor de criză frontalieră, monitorizează evoluția evenimentelor la frontieră și informează operativ subdiviziunile tactice pentru întreprinderea măsurilor cu caracter de prevenire ori intervenție, organizează asigurarea informațională în cazul situațiilor de criză frontalieră, monitorizează informația privind semnalele de serviciu, comenzile și asigură realizarea măsurilor prevăzute în aceste scopuri.

În speță, în rezultatei anchetei s-a constat că reclamantul a dus în eroare conducerea Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul International Chișinău" al IGPF privind declanșarea semnalelor de intervenție, la fel, nu a informat conducerea Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul International Chișinău" și Inspectoratului General al Poliției de Frontieră despre declanșarea semnalului „Capcan", emis de către Dispeceratul Central Aeroportuar, nu a asigurat schimbul de informații despre situația operațională, precum și menținerea contactelor de serviciu cu autoritățile partenere, reacționarea operativă la

schimbarea situației în zona de frontieră ce impune întreprinderea măsurilor necesare, nu a organizat asigurarea informațională a efectivului în cazul incidentului produs.

Potrivit pct. 57 din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile funcționarului public cu statut special, săvîrșite cu vinovăție, care încalcă prevederile legilor, ale altor acte normative, restrîngerile, regimul de interdicții și incompatibilități din prezenta lege, cerințele din fișa postului.

Conform art. 59 alin. (5) din aceiași Lege, la individualizarea sancțiunii disciplinare se ține seama de activitatea anterioară a funcționarului public cu statut special, de împrejurările în care a fost săvîrșită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea și consecințele acesteia, de gradul de vinovăție, precum și de preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise.

Prin urmare, la individualizarea sancțiunii disciplinare aplicate în privința reclamantului a fost dată o apreciere justă a circumstanțelor incidentului din 30.06.2023, acțiunilor/inacțiunilor reclamantului, activității acestuia anterior desfășurată și a consecințelor grave ireparabile (decesul angajatului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, ***** și inspectorului securității aeronautice Ciofii Igor).

În ședința de judecată reclmantul *****și avocatul reclamantului Corceac Sorin, au susținut cererea de chemare în judecată din motivele de fapt și de drept indicate.

În ședința de judecată reprezentantul autorității publice pârâte Scaleţchii Vasili, a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată din motivele de fapt și de drept indicate în referință.

În ședința de judecată reprezentantul autorității publice pârâte Garbuz Eugeniu, a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată din motivele de fapt și de drept indicate în referință.

Terții *****, *****, ***** și *****, în ședința de judecată nu s-au prezentat, deși au fost citați legal, fapt confirmat prin materialele dosarului. Astfel, ținând cont de faptul că părțile neprezente în ședință de judecată au fost citate despre examinarea cauzei, instanța de judecată a dispus în temeiul art. 218 lit. d) Cod administrativ, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicaţiile părţilor prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de *****către Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, terți *****, *****, ***** și ***** cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea la locul de muncă și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, este una neîntemeiată şi urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități

publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Potrivit art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Conform art.206 alin.(1) Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Potrivit art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale precitate, instanța de judecată constată că, reclamantul a respectat procedura de depunere a acțiunii, precum și

termenul de depunere a acțiunii în instanța de contencios administrativ, motiv pentru care instanța judecătorească constatând că acțiunea este admisibilă, va examina fondul acesteia.

Reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul şi care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente pentru a obţine anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Fiind investită cu atribuția cercetării stării de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, în temeiul art. 22 și 219 Cod administrativ, instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea la locul de muncă și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă.

În privința competenței instanței de judecată la examinarea acțiunii în contencios administrativ se constată că competența în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău. Prin urmare acțiunea este depusă cu respectarea prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ.

Astfel, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă.

Din materialele cauzei, instanța reține că, la 03.07.2023, în temeiul raportului de autosesizare nr. 4/1415 int., conducerea Ministerului Afacerilor Interne a dispus Serviciului protecție internă și anticorupție al Ministerului Afacerilor Interne, inițierea anchetei de serviciu, în vederea elucidării circumstanțelor evenimentelor din 30.06.2023, produse în Aeroportul Internațional Chișinău, soldate cu decesul angajatului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne (în continuare - IGPF al MAI), ***** și inspectorului securității aeronautice *****.

Prin Ordinul ministrului afacerilor interne *****. din 24 august 2023 „Cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați ai Poliției de Frontieră din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne”, reclamantul *****a fost sancționat disciplinar cu concediere din funcția publică cu statut special, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile neutilizate și reținerea, după caz, a costului restant al echipamentului pentru încălcarea art. 12 alin. (1) lit. b), c), d), e) și m) din Legea nr. 283/2011 cu privire la Politia de Frontieră, art. 50 lit. b), c), d), și e) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct. 7 subpct. 1), 2), 4), 7) și 8) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017, pct. 15 subpct. 2), 3), 5), și 7) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău” al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, aprobat prin Ordinul IGPF *****, pct. 11.2, 11.3, 11.1.8, 11.2.1, 11.2.5, 11.2.7, 11.3.5 și 11.3.8 din fișa postului, fapte manifestate la 30 iunie 2023 prin ducerea în eroare a conducerii Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău privind declanșarea

semnalelor de intervenție, lipsa informării conducerii Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău și Inspectoratului General al Poliției de Frontieră despre declanșarea semnalului„Capcan”, emis de către Dispeceratul Central Aeroportuar, lipsa schimbului de informații despre situația operațională, precum și menținerea contactelor de serviciu cu autoritățile partenere, reacționarea operativă la schimbările situației din zona de frontieră, ce impune întreprinderea măsurilor necesare, organizarea asigurării informaționale a efectivului în cazul incidentului produs, ordinul fiind emis în temeiul art. 38 alin. (1) lit. j) (pentru comiterea unei încălcări grave) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Conform art. 12 din Legea nr. 283 din 28.12.2011 cu privire la Poliţia de Frontieră,

(1) Poliţistul de frontieră are următoarele obligaţii:

b) să acţioneze cu competenţă, responsabilitate şi devotament pentru asigurarea ordinii şi liniştii publice, protejarea şi promovarea valorilor şi intereselor naţionale ale Republicii Moldova, inclusiv în condiţiile unei ameninţări pentru viaţa, sănătatea şi proprietatea sa;

c) să respecte jurămîntul depus şi normele deontologice;

d) să fie disciplinat şi vigilent, să manifeste iniţiativă şi perseverenţă, să-şi consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte şi conştiincioase a îndatoririlor de serviciu prevăzute de lege;

e) să respecte principiile, normele şi regulile specifice activităţii;

m) să acorde sprijin colegilor în executarea atribuţiilor de serviciu;

Conform art. 38 din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne,

(1) Raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situaţii:

j) pentru încălcări repetate ale disciplinei de serviciu pe parcursul unui an sau pentru comiterea unei încălcări grave.

Conform art. 50 din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne,

Funcţionarul public cu statut special are următoarele obligaţii:

b) să acţioneze cu competenţă, responsabilitate şi devotament pentru îndeplinirea atribuţiilor de serviciu, pentru protejarea şi promovarea valorilor şi intereselor naţionale ale Republicii Moldova, inclusiv în condiţiile în care viaţa, sănătatea şi bunurile sale sînt ameninţate;

c) să respecte jurămîntul depus şi normele deontologice;

d) să fie disciplinat şi vigilent, să manifeste iniţiativă şi perseverenţă, să-şi consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte şi conştiincioase a atribuţiilor de serviciu;

e) să respecte principiile, normele şi regulile activităţii profesionale;

Conform art. 57 din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne,

Se consideră abateri disciplinare acţiunile sau inacţiunile funcţionarului public cu statut special, săvîrşite cu vinovăţie, care încalcă prevederile legilor, ale altor acte normative, restrîngerile, regimul de interdicţii şi incompatibilităţi din prezenta lege, cerinţele din fişa postului.

Conform art. 59 din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne,

(5) La individualizarea sancţiunii disciplinare se ţine seama de activitatea anterioară a funcţionarului public cu statut special, de împrejurările în care a fost săvîrşită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea şi consecinţele acesteia, de gradul de vinovăţie, precum şi de preocuparea pentru înlăturarea consecinţelor faptei comise.

Potrivit pct. 7 din Codul de etică şi deontologie al funcţionarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 629 din 8 august 2017,

Funcţionarul public cu statut special este obligat:

1) să execute strict şi corect prevederile actelor normative;

2) să respecte disciplina de serviciu;

4) să manifeste un comportament curajos în situaţiile ce reclamă necesitatea protecţiei vieţii, sănătăţii şi proprietăţii oamenilor;

7) să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să își consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu;

8) să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale.

În speță, obiectul contenciosului administrativ în prezenta cauză îl constituie verificarea legalității ordinului Ministrului Afacerilor Interne *****din 24 august 2023 prin care reclamantul *****a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special.

Circumstanțele de fapt stabilite în cadrul examinării cauzei relevă că, reclamantul a activat în calitate de ofițer superior operativ de serviciu al Serviciului dispecerat al Centrului Regional de Coordonare al Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, fiind prezent la serviciu în ziua de 30 iunie 2023, când s-a produs incidentul tragic în incinta Aeroportului Internațional Chișinău, soldat cu decesul angajaților.

Potrivit materialelor anchetei de serviciu, care au servit drept temei pentru emiterea Ordinului Ministrului Afacerilor Interne *****din 24 august 2023, s-a stabilit că reclamantul în calitate de ofițer superior operativ de serviciu al dispeceratului, nu a întreprins măsurile necesare pentru informarea promptă și corectă a conducerii Sectorului Poliției de Frontieră și a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră despre declanșarea semnalului „Capcan” de către Dispeceratul Central Aeroportuar, nu a asigurat schimbul operativ de informații despre situația creată și nu a organizat asigurarea informațională a efectivului în condițiile intervenției necesare.

La fel, instanța reține că, partea reclamantă *****a fost sanționat disciplinar cu concediere din funcția publică cu statut special ca urmare a constatării încălcării obligațiilor fundamentale stabilite de legislație, și anume pentru încălcarea dispozițiile

art. 12 alin. (1) lit. b), c), d), e) și m) din Legea nr. 283 din 28.12.2011 cu privire la Poliția de Frontieră, care prevăd obligația de a acționa cu competență, responsabilitate și devotament în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de a respecta jurământul depus, de a fi disciplinat și vigilent, precum și de a sprijini colegii în executarea atribuțiilor de serviciu. Totodată, reclamantul nu a respectat prevederile art. 50 lit. b), c), d) și e) din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, care impun respectarea normelor deontologice, exercitarea atribuțiilor cu integritate și profesionalism, precum și obligația de a manifesta inițiativă și perseverență în activitatea profesională. Suplimentar, reclamantul nu s-a conformat normelor prevăzute în Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI pct. 7 subpct. 1), 2), 4), 7) și 8), precum și dispozițiilor pct. 15 subpct. 2), 3), 5) și 7) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău", care stabilesc atribuții esențiale privind schimbul de informații, gestionarea situațiilor de criză și asigurarea reacției operative în fața amenințărilor. La fel, reclamantul nu a respectat dispozițiile specifice din fișa postului, respectiv pct. 11.2, 11.3, 11.1.8, 11.2.1, 11.2.5, 11.2.7, 11.3.5 și 11.3.8, care impun responsabilități privind monitorizarea informațiilor operaționale, menținerea legăturilor cu autoritățile, precum și coordonarea reacțiilor operative în fața unor situații de criză.

Instanța constată că, din probele administrate în cadrul anchetei de serviciu, se atestă că reclamantul a manifestat deficiențe semnificative în îndeplinirea atribuțiilor sale, ceea ce a condus la agravarea impactului evenimentului produs la 30 iunie 2023 în incinta Aeroportului Internațional Chișinău. Printre faptele imputate reclamantului sunt ducerea în eroare a conducerii Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău cu privire la declanșarea semnalelor de intervenție, lipsa informării acesteia despre activarea semnalului „Capcan" emis de Dispeceratul Central Aeroportuar, neasigurarea unui schimb de informații corespunzător privind situația operațională. De asemenea, ancheta a evidențiat că reclamantul nu a menținut contactele de serviciu cu autoritățile, nu a reacționat operativ la schimbările situației din zona de frontieră și nu a organizat asigurarea informațională a efectivului cu privire la incidentul produs. În context, deficiențele au avut un impact negativ asupra desfășurării operațiunilor de securitate și au afectat grav gestionarea situației de criză.

În context, instanța atestă că, probele administrate în cadrul anchetei de serviciu confirmă în mod cert și obiectiv faptele imputate reclamantului, și anume inconsecvențe cu privire la momentul și modalitatea în care a acționat în timpul incidentului, prin declarațiile angajaților Poliției de Frontieră implicați în gestionarea crizei se evidențiază deficiențele de comunicare și coordonare, înregistrările video de la fața locului, ce atestă întârzierile în reacția unității din cadrul Sectorului Poliției de Frontieră Aeroportul Internațional Chișinău. Toate aceste probe demonstrează în mod clar că reclamantul nu și-a exercitat atribuțiile de serviciu în conformitate cu normele legale și regulamentele interne aplicabile funcționarilor publici cu statut special.

Instanța constată că, sancțiunea de concediere a reclamantului a fost dispusă cu respectarea prevederilor art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 288 din 16.12.2016, care permite încetarea raportului de serviciu pentru încălcări grave ale disciplinei de serviciu.

Conform art. 59 alin. (5) din aceeași lege, la individualizarea sancțiunii disciplinare se ține cont de activitatea anterioară a funcționarului, de împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea și consecințele acesteia, de gradul de vinovăție, precum și de preocuparea acestuia pentru înlăturarea consecințelor faptei comise. Subsecvent, având în vedere că în speță nu a fost demonstrată existența unor circumstanțe atenuante și că abaterile disciplinare imputate reclamantului au avut consecințe grave asupra desfășurării operațiunilor de securitate din cadrul Aeroportului Internațional Chișinău, instanța apreciază că măsura concedierii a fost proporțională și justificată în raport cu faptele comise.

În lumina probatoriului administrat și a dispozițiilor legale enunțate, instanța reține că motivele invocate de reclamant în susținerea cererii sale nu sunt de natură de a justifica anularea sancțiunii disciplinare aplicate. Or, faptele imputate reclamantului sunt confirmate prin probe clare și concludente, iar măsura concedierii a fost dispusă cu respectarea normelor legale și regulamentelor interne. Astfel, reclamantul a încălcat prevederile art. 12 alin. (1) lit. b), c), d), e) și m) din Legea nr. 283 din 28.12.2011 cu privire la Poliția de Frontieră și art. 50 lit. b), c), d) și e) din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care prevăd obligațiile polițistului de frontieră de a acționa cu competență, responsabilitate și devotament pentru asigurarea ordinii publice, de a manifesta inițiativă și perseverență în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, de a respecta normele și regulile specifice activității și de a acorda sprijin colegilor în executarea atribuțiilor de serviciu.

În ceea ce privește argumentul reclamantului că nu i s-ar fi constatat vinovăția și nu ar fi fost examinate toate circumstanțele cazului, instanța reține că, în conformitate cu art. 57 din Legea nr. 288 din 16.12.2016, se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile funcționarului public cu statut special, săvârșite cu vinovăție, care încalcă prevederile legilor, ale altor acte normative, cerințele din fișa postului. În speță, vinovăția reclamantului a fost stabilită prin analiza detaliată a acțiunilor acestuia în cadrul anchetei de serviciu. Astfel, în cadrul audierii, reclamantul a recunoscut că a fost informat despre declanșarea semnalului „Capcan” de către Dispeceratul Central Aeroportuar, însă nu a informat conducerea IGPF despre acest fapt, limitându-se doar la comunicarea cu șeful SPF AIC, care la acel moment nu se afla în incinta aeroportului.

Instanța reține că, potrivit pct. 15 subpct. 2), 3), 5) și 7) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Sectorului Poliției de Frontieră „Aeroportul Internațional Chișinău” al IGPF, aprobat prin Ordinul IGPF *****, Centrul regional de coordonare (în cadrul căruia activa reclamantul) are atribuții exprese de colectare, procesare și diseminare a informației operaționale, asigurarea schimbului de informații și cooperării între SPF AIC și alte organe, contribuția la gestionarea eficace a forțelor și mijloacelor SPF AIC în cadrul operațiunilor și coordonarea măsurilor necesare în situații de criză, atribuții care nu au fost îndeplinite corespunzător de către reclamant în situația de urgență creată.

Cu privire la pretinsa neconcordanță dintre funcția deținută și fișa postului invocată în ordinul de sancționare, instanța constată că, deși reclamantul susține că i-ar fi fost aplicate prevederi dintr-o fișă de post ce nu îi corespundea funcției, din materialele cauzei

rezultă că atribuțiile unui ofițer operativ de serviciu al Serviciului Dispecerat sunt aplicabile prin extensie și ofițerului superior operativ de serviciu, aceste funcții fiind similare din perspectiva sarcinilor fundamentale, diferențiindu-se doar prin gradul de responsabilitate. Mai mult, reclamantul nu a contestat anterior aplicabilitatea acestor prevederi în activitatea sa zilnică, asumându-și implicit responsabilitățile specificate în fișa postului invocată.

Cu privire la argumentul insuficienței cadrelor la fața locului, instanța constată că această circumstanță nu îl exonerează pe reclamant de responsabilitatea îndeplinirii obligațiilor sale fundamentale, cum ar fi informarea corectă și promptă a conducerii despre situația creată. Or, din probele administrate rezultă că reclamantul dispunea de mijloacele necesare pentru a efectua comunicarea cerută de normele care reglementează activitatea sa profesională.

Cu privire la individualizarea sancțiunii, instanța constată că, în conformitate cu art. 59 alin. (5) din Legea nr. 288 din 16.12.2016, la stabilirea acesteia s-a ținut cont de gravitatea deosebită a consecințelor abaterii disciplinare, decesul a două persoane în urma atacului armat din 30 iunie 2023, precum și de rolul esențial pe care îl avea reclamantul în calitate de ofițer superior operativ de serviciu al dispeceratului, în asigurarea fluxului informațional și coordonarea acțiunilor în situația de criză. Astfel, consecințele grave și iremediabile ale incidentului justifică aplicarea celei mai severe sancțiuni disciplinare prevăzute de lege.

Potrivit art. 94 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, concedierea este o măsură disciplinară extremă care se aplică pentru încălcări sistematice ale disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei abateri disciplinare grave. În context, având în vedere că omisiunile reclamantului în îndeplinirea atribuțiilor sale în timpul unei situații de criză au contribuit la eșecul intervenției în forță, instanța apreciază că fapta acestuia întrunește caracteristicile unei abateri disciplinare grave.

Totodată, instanța remarcă că, reclamantul a susținut că ar fi fost angajat singur la dispecerat în ziua respectivă, însă instanța constată că această circumstanță nu-l absolvă de răspundere pentru neîndeplinirea atribuțiilor de bază ale funcției, cum ar fi informarea superiorilor despre declanșarea semnalului „Capcan” și colaborarea cu celelalte instituții implicate în gestionarea situației de criză. Mai mult, reclamantul a admis contradicții în declarațiile sale față de anchetatori, inițial afirmând că ar fi pus în aplicare semnalul special de intervenție „Vultur”, pentru ca ulterior să nege acest fapt, inducând astfel în eroare conducerea SPF AIC într-un moment crucial pentru salvarea vieților umane.

Instanța consideră că, ordinul contestat a fost emis cu respectarea cerințelor de formă și fond prevăzute de Codul administrativ și legislația specială. Astfel, procedura administrativă a fost desfășurată cu respectarea drepturilor procesuale ale reclamantului, acesta având posibilitatea să ia cunoștință de materialele anchetei și să-și formuleze apărările. Totodată, ordinul de sancționare conține motivarea faptică și juridică a sancțiunii aplicate, făcând referire la normele legale încălcate, la faptele concrete imputate și la consecințele acestora.

Corespunzător, urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării, instanța de judecată concluzionează că, argumentele expuse de către *****în acțiunea înaintată sunt neîntemeiate și nu ating nivelul minim pentru a fi reținute ca fiind temeiuri suficiente de a înlătura prezumția de legalitate și autenticitate de care se bucură actele administrative contestate, în special, atunci când acestea sunt legale în fond.

În acest context, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și normele legale citate supra, instanța de contencios administrativ constată că, acțiunile pârâtului sunt întemeiate, or, poziția reclamantului expusă în cererea de chemare în judecată, este una nefondată, care se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept material și pe argumente neprobate.

Celelalte temeiuri invocate de către partea reclamantă întru anularea actului contestat, nu ating nivelul minin pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea actelor contestate, acestea fiind emise de către un organ competent și cu respectarea normelor legale aplicabile speței și a limitelor dreptului discreționar al autorității publice pârâte.

Coraborând normele legal citate cu circumstanțele speței, instanța deduce, că activitatea administrativă efectuată de către *****este una legală și întemeiată. Or, autoritatea publică la soluționarea speței a cercetat complet și multiaspectual circumstanțele și autoritatea în limita competenţei, a emis un act administrativ, prin care și-a realizat scopul său legal.

În acest context, instanța de judecată, conchide că încălcările revendicate prin prezenta acțiune, nu își găsesc confirmare prin prisma cadrului normativ în vigoare la data desfășurării activității administrative, prin urmare argumentele părții reclamante în acest sens sunt lipsite de suport juridic.

Astfel, analizând normele legale citate mai sus în coraport cu circumstanţele de fapt ale speţei şi materialul probatoriu administrat, instanța conchide că, nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actelor administrative, emise în privința reclamantului de către Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, ceea ce în consecință constituie temei de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Diaconu Dorel, ca fiind neîntemeiată.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a) – e).

În conformitate cu prevederile art. art. 232, 224 - 226, din Codul administrativ, instanța de judecată, -

H o t ă r ă ș t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de *****către Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, terți *****, *****, ***** și ***** cu privire la anularea ordinului Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Moldova

*****din 24 august 2023 Cu privire la sancţionarea disciplinară a unor angajaţi ai Poliţiei de Frontieră din cadrul Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne în partea privind aplicarea sancţiunii disciplinare în privinţa lui Diaconu Dorel; restabilirea reclamantului Diaconu Dorel, comisar, în funcţia de ofiţer superior operativ de serviciu al Serviciului dispecerat al Centrului Regional de Coordonare al Sectorului Poliţiei de Frontieră Aeroportul Internaţional Chişinău al Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră; obligarea angajatorului Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră al MAI de a achita salariul mediu restant pentru perioada absenţei forţate de la muncă în perioada din 24 august 2023 până la data restabilirii efective în funcţie și încasarea din contul angajatorului a prejudiciului material în sumă de 503 lei - se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru). Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Victor Sîrbu**